

TÜRKİYE'DE KÖYLÜLÜK TASFİYE OLUYOR

Aydınlık Gazetesi, 19 Şubat 2018

Yıldırım Koç

Birinci Kurtuluş Savaşımız döneminde halkımızın büyük çoğunluğu köylüydü. 1927 nüfus sayımı sonuçlarına göre, bugünkü Türkiye topraklarında 13,6 milyon kişi yaşıyordu ve nüfusun yüzde 75,8'i bucak ve köylerdeydi. Kemalist Devrim, köylülüğe dayanılarak gerçekleştirildi.

2012 yılında Türkiye'nin nüfusu 75,6 milyondur. Bu nüfusun yalnızca yüzde 22,7'si bucak ve köylerde yaşıyordu. Nüfusun yüzde 77,3'lük bölümü il ve ilçelerdeydi. Kemalist Devrimin korunup geliştirilmesi mücadelesi, kentli nüfusa ve kentli nüfus için çok büyük çoğunluğu oluşturan işçi sınıfına dayanılarak yürütülmek zorundadır.

KÖYLÜLER ARTIK YÜZDE 20

TÜİK verilerine göre, kentli ve köylü nüfus dağılımı aşağıda sunulmaktadır:

Yıl	Toplam Nüfus (milyon kişi)	İl ve İlçe Merkezi Nüfusu (milyon kişi)	İl ve İlçe Merkezi Nüfusu Oranı (%)	Belde ve Köy Nüfusu (milyon kişi)	Belde ve Köy Nüfusu Oranı (%)
1927	13,6	3,3	24,2	10,3	75,8
1945	18,8	4,7	24,9	14,1	75,1
1980	44,7	19,6	43,9	25,1	56,1
2000	67,8	44,0	64,9	23,8	35,1
2010	73,7	56,2	76,3	17,5	23,7
2012	75,6	58,4	77,3	17,2	22,7

12.11.2012 gün ve 6360 sayılı On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması ile Bazı Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (R.G.6.12.2012) ile Türkiye'nin idari yapısı değiştirildi. Bu Kanunla, bazı köyler, büyükşehir belediyelerinin mahallesi haline getirildi. Bu nedenle belde ve köy nüfusu yüzde 7,5 düzeyine geriledi. Ancak bu kanun değişikliği dikkate alınmazsa, kırsal nüfusun artık yüzde 20 düzeylerinde olduğu söylenebilir.

Geçmişte köylerde yaşayan milyonlarca insan, tarımsal faaliyetle yaşamlarını sürdürebiliyordu. 12 Eylül Darbesi sonrasında ve özellikle AKP iktidarları döneminde uygulanan politikalarla, köyde geçim sağlamak çok zorlaştı.

MİLYONLARCA ESKİ KÖYLÜ ARTIK İŞÇİLEŞTİ

Türkiye'de 1998 yılında 622 bin aile tütün üretimiyle geçimini sağlıyordu. Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurulu verilerine göre, 2017 yılında tütün üreticisi sayısı 58.167'ye gerilemişti. Diğer bir deyişle, yaklaşık 20 yıllık dönemde, 560 bin dolayında tütün üreticisi, tütün üretiminin dışına itildi.

Tütün üretimi yaklaşık 10 dönümlük kıraç topraklarda yapılır. Bu topraklarda tütünün yerini alabilecek ürün yoktur. Bu nedenle bu insanlar, köylerinden köptular, kentlere göç ettiler. Büyük çoğunluğu da işçileşti. Köydeki topraklarını da bir süreç içinde elden çıkarttılar ve çıkarıyorlar.

Bu değişimin nedeni, sigara üretimine yabancı şirketlerin girmesi ve ardından TEKEL'in özelleştirilmesidir.

Şeker pancarı, 1998 yılında 492 bin ailenin geçimini sağlıyordu. Şeker pancarı eken çiftçi, teslim ettiği pancar karşılığında küspe alıyor ve bunu hayvan yemi olarak kullanıyordu.

Şeker fabrikalarının bir bölümü özelleştirildi. Ayrıca nişasta bazlı tatlandırıcılara izin verildi. Şeker Kurumu istatistiklerine göre 2014 yılında pancar üreticilerinin sayısı 492 binden 124 bine düşmüştü.

Şeker pancarı tarımı da genellikle küçük arazilerde yapılır. Şeker pancarının yerini alacak ürün de yoktur. Bu durumda yüzbinlerce şeker pancarı üreticisi köyleri boşalttı ve kentlerde işçileşti. Hayvancılıkta da benzer bir durum söz konusu.

KÖYLER BOŞALDI

Günümüzde köy nüfusu yüzde 20. Ancak bunların bir bölümü, emekli olup köye dönen insanlar. Bir bölümü de köyde yaşıyor, ancak her gün yakındaki bir fabrikaya gidip işçilik de yapıyor. Bazı işverenler, işçiliği ucuza getirmede bu yöntemi kullanıyor. Bu köylü/işçiler de dikkate alınmalı.

Türkiye'nin geleceğinin belirlenmesinde damgasını vuracak güç, günümüzde işçi sınıfıdır.